

ENBİYA SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Enbiya 21/1)

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ

İnsanların hesap verme zamanı yaklaştı. Oysa onlar gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

(Enbiya 21/97)

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Artık gerçek tehdidin vakti yaklaşmıştır. Birde bakarsın ki bu kâfirlerin gözleri fal taşı gibi açılmış “Yazık oldu bize, bunu hesaba katmamıştık, aslında yanlış yapıyorduk” diyorlar.

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَازِمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا
شَفِيعٍ يُطَاعُ

Çok yakında gelecek olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Yanlış yapanların ne bir can yoldaşı olacak ne de sözü dinlenecek bir şefaatsisi.

(Şura 42/18)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَّا
إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Ona inananlar, hemen gelmesini isterler ama inananların içleri ürperir. Çünkü onun, kaçınılmaz gerçek olduğunu bilirler. Bilin ki kıyamet saati konusunda tartışanlar derin bir sapkınlık içindedirler.

(Kamer 54/1)

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ

Vakit yaklaştı, her şey ay gibi ortaya çıktı.

(Kamer 54/2)

وَاِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

Ne zaman bir ayet görseler yüz çevirir ve “İşte ardı arkası kesilmeyen büyü bir söz daha” derler.

(Kamer 54/3)

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّهُمْ مُّسْتَقِرٌّ

Ayetler karşısında yalana sarılıp, keyiflerine uyarlar. Ama her işin bir sonucu vardır.

(Kamer 54/4)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

Onlara ne haberler geliyor, içinde kendilerini bundan vazgeçirecek olanları da var.

(Kamer 54/5)

حِكْمَةٌ بِالْعَمَىٰ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

Doğruluğu su götürmez haberlerdir bunlar. Ama uyarılar bir işe yaramıyor.

(Kamer 54/6)

فَقَوْلٌ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٌ

Onlarla yakından ilgilenmeyi bırak. O çağrıcının görülmemiş bir şeye çağıracağı o gün,

(Kamer 54/7)

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

Gözleri saygıyla öne eğik olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Kamer 54/8)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ

Aşağılanmış bir şekilde başlarını kaldırır, kendilerini çağırana odaklanırlar. Bütün kafirler, “Bu ne çetin bir gün!” derler.

(Enbiya 21/2)

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

Onlara Rablerinden yeni bir bilgi gelmeye görsün, hemen onu eğlenerek dinlerler.

(Enam 6/70)

وَدَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldandıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Ama onları Kur'an ile uyar ki hiçbiri, yaptığı şeyden dolayı mahrumiyet yaşamasın. Hiç kimsenin, Allah ile arasına girecek bir dostu ve bir şefaatchisi olmaz. Bedel olarak ne verseler kabul edilmez. Yaptıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. Ayetleri görmezlikte direnmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Araf 7/51)

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Dünya hayatına aldanarak dinlerini oyuncak haline getirenlerin bu günkü karşılaşmayı unutup bile bile yalana sarılmalarına benzer biçimde biz de bugün onları unuturuz.

(Enbiya 21/3)

لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

Yanlışta dalan bu kimseler, eğlenmeyi içten içe yapıyor ve aralarında şöyle fısıldaşıyorlar: “Bu da sizin gibi bir insandan başka nedir ki? Göz göre göre bu büyüün etkisine mi gireceksiniz?”

(Duhan 44/8)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

Ondan başka ilah yoktur; can veren O, öldüren O'dur. O sizin Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.

(Duhan 44/9)

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

Hayır, ötekiler şüphe içinde oyalanıp duruyorlar.

(Duhan 44/10)

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ

Üstlerini açıkça belli olan bir dumanın saracağı günü bekle.

(Duhan 44/11)

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

O insanların hepsini saracaktır. Bu ne acı bir azaptır!

(Duhan 44/12)

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

“Rabbimiz! Bu azabı üzerimizden kaldır; artık biz gerçekten inanacağız.”

(Duhan 44/13)

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

Akıllarını nereden başlarına alacaklar ki? Onlara her şeyi ortaya koyan bir elçi geldi.

(Duhan 44/14)

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ

Sonra ondan yüz çevirdiler de “Onu birisi yetiştirmiş; cinlerin etkisine girmiş!” dediler.

(Duhan 44/15)

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

Biz o azabı kısa bir süre için kaldırırız ama siz yine de cayarsınız.

(Enbiya 21/4)

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki “Rabbim göklerde ve yerde söylenen her sözü bilir. Dinleyen ve bilen O’dur.”

(Enbiya 21/110)

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

Allah açık olan sözü bildiği gibi gizlediğinizi de bilir.

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun; O, içinizde olanları bilir.

(Mülk 67/14)

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratan bilmez mi? Her şeyin iç yüzünü, en ince ayrıntısıyla bilen O'dur.

(Rad 13/10)

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

İçinizden sözü gizleyen, açığa vuran, gece saklanan ve gündüz dışarı çıkan O'nun için aynıdır.

(Ta Ha 20/7)

وَأَنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

İster söyle ister söyleme; o gizli ve saklı ne varsa bilir.

(Enbiya 21/5)

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

Aslında onlar şöyle derler: “Bunlar karma karışık hayallerdir. Hayır, bu adam Allah’a iftira ediyor. Belki de şairdir. Eğer elçi ise bize bir mucize getirsin; öncekilere gönderilen mucizelerden olsun.”

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!” derler. De ki: “Mucizeler sadece Allah katındadır. Ben açıkça uyarıda bulunan bir kişiyim; o kadar.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

Anlaşılır bir şekilde okunan bu Kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? İnanan bir topluluk için bu bir ikram ve doğru bilgidir.

(Enbiya 21/6)

مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

Onlardan önce etkisizleştirdiğimiz kentlerden hiçbiri inanmamıştı; bunlar mı inanacaklar?

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً
فَطَلَّمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni mucizelerle göndermemizi engelleyen tek şey, öncekilerin onlar karşısında yalana sarılmalarıdır. Semûd'a, gerçeği gösteren mucize olarak bir dişi deve vermiştik ama ona yanlış yapmışlardı. Biz mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Enbiya 21/7)

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler sadece vahyettiğimiz erkeklerdi. Bilmiyorsanız o Zikri bilenlere sorun.

(Nahl 16/44)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Onları mucizelerle ve zebûrlarla gönderdik. Bu Zikri de sana indirdik ki kendilerine gönderilenin ne olduğunu o insanlara açık açık anlataşın, belki düşünürler.

(Yusuf 12/109)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler, o kentlerin halkından vahyettiğimiz erkeklerdi. Bunlar yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler? Ahiret yurdu Allah'tan çekinerek kendini bozmayanlar için elbette daha iyidir. Aklınızı kullanmaz mısınız?

(Enbiya 21/8)

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

Onları yemek yemeyen bedenler yapmadık; ölümsüz de değillerdi.

(Furkan 25/7)

وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ
مَعَهُ نَذِيرًا

Şunu da dediler: “ Bu nasıl elçi? Yiyor, içiyor, çarşıda pazarda dolaşıyor. Ona bir melek indirilseydi de uyarıcılık işinde ona eşlik etseydi olmaz mıydı?

(Furkan 25/20)

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

Senden önce gönderdiğimiz elçilerin hepsi de yer içer; çarşıda pazarda dolaşırdı. Sabrınızı denemek için birinizi diğeriniz için sıkıntı kaynağı yaptık. Senin Rabbin her şeyi görür.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda onlara verdiğimiz sözü tuttuk; o elçileri ve uygun gördüğümüz kişileri kurtardık.
Aşırılık edenleri de etkisizleştirdik.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman ki kendilerine verilen öğüdü dikkate almadılar, kötülüğe karşı mücadele verenleri kurtardık. O yanlış yapanları da yoldan çıkmalarına karşılık kötü bir azaba çarptırdık.

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonra elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir. İnanıp güvenenleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

O elçiler umutlarını kesmiş ve yalancı yerine konuldukları kanaatine varmışlarsa yardımımız gelir, sonra tercih ettiğimizi kurtarıyoruz. Azabımız, suçlular topluluğundan engellenemez.

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ آخِذِينَ بِالَّذِينَ قَبِلُوا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi ardarda gönderdik. Her toplum kendine gelen elçiyi yalancı saydı. Biz de o toplumlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar def olsunlar!

(Enbiya 21/10)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Size de bir Kitap indirdik; ihtiyaç duyduğunuz bilgiler ondadır. Aklınızı kullanmaz mısınız?

(Nisa 4/174)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Ey insanlar! Size Rabbinizden açık bir delil geldi. Size her şeyi açıklayan bir Nur indirdik.

(Nur 24/34)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Şurası bir gerçek ki size açıklayıcı ayetler, sizden önce yaşayanlardan örnekler, korunanlar içinde öğütler indirdik.

(Enbiya 21/11)

وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ

Yanlışlar içinde olan nice kentleri kırıp geçirdik de yerlerine başka topluluklar oluşturduk.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

Yaşadığımız topraklarda sizi öncekilerin yerine geçiren O'dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltti ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Rabbin, suça denk cezayı çabucak belirler. Ama onun bağışlaması ve ikramı boldur."

(Araf 7/96)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Eğer o kentlerin ahali, inanıp güvenerek Allah'tan çekinselerdi, onlara, yerin ve göklerin bolluk ve bereketini açardık. Fakat yalana sarıldılar. Biz de onları yapıp ettiklerine karşılık yakalayiverdik.

(Enbiya 21/12)

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

Baskınımızı anlayınca hemen oradan kaçarlardı.

(Enbiya 21/13)

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

“Kaçmayın! Şımartıldığınız şeylere ve evlerinize dönün; belki size bir şey sorulur.”

(Enbiya 21/14)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Eyvah, çekeceğimiz var. Çünkü yanlış yaptık” dediler.

(Araf 7/4)

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

Biz nice kentleri etkisiz hale getirdik. Baskınımız onlara, ya geceleyin ya da gündüz uykusunda iken gelmiştir.

(Araf 7/5)

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Baskınımız gelince şundan başka bir haykırışları olmamıştır: “Biz, yanlışlar içindeydik!”

(Enbiya 21/15)

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ

Onları biçilmiş ot gibi, sönmüş ateş gibi yapıncaya kadar yakınmaları kesilmedi.

(Yasin 36/28)

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

Onun arkasından halkına gökten ordu indirmedik, indirmeyiz de.

(Yasin 36/29)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

Yaptığımız tek bir seslenme oldu, hepsi birden alevi sönmüş ateşe döndüler.

(Enbiya 21/16)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

Hâlbuki gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri boşuna yaratmadık.

(Al-i İmran 3/191)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar; ayakta, oturarak ve yanları üstünde Allah'ı zikreder göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Derler ki:
"Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın, sana içten boyun eğeriz, bizi o ateşin azabından koru!

(Duhan 44/38)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ

Gökleri, yeri ve aralarında olanları, boşuna yaratmadık.

(Duhan 44/39)

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Biz bütün bunları ciddi bir kararla yarattık ama onların çoğu bunu bilmezler.

(Sad 38/27)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

Göğü, yeri ve ikisinin arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu, kafirlerin kuruntusudur. O nankörlerin, ateşten
çekecekleri var.

(Enbiya 21/17)

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

Kendimize eğlence arasaydık onu kendi katımızda oluştururduk. Yapsak böyle yapardık.

(Enbiya 21/18)

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

Yok, bu gerçeği o uydurmanın tepesine indiririz de onun beynini dağıtır; o da beklenmedik bir
şekilde yıkılıp gider. Yaptığımız nitelermelerden dolayı çekeceğiniz var!

(Sebe 34/49)

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

Deki: "Hak geldi; artık batıl hangi yeniliği getirecek ve neyi yeniden başlatacaktır?"

(İsra 17/81)

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

De ki "Gerçek geldi, uydurmalar yok oldu. Çünkü uydurma olan yok olup gider."

(Enbiya 21/19)

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'nundur. O'nun katındakiler O'na kulluğu büyütmezler.
Kulluktan usanmazlar da.

(Araf 7/206)

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

Rabbin katında olanlar, O'na kulluk etmekten büyüklenmezler; ibadetlerini O'na yapar ve O'na secde ederler.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerde ve yerde olan bütün hareketli canlılar ve melekler, Allah'a boyun eğerek secde eder ve kendilerini büyük görmezler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(Fussilet 41/38)

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

Büyüklük taslayanlar taslasınlar. Rabbinin katında olanlar gece gündüz bıkmadan O'na kulluk ediyorlar.

(Enbiya 21/20)

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

Gece gündüz, aralıksız O'na ibadet ederler.

(Enbiya 21/21)

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ

“Yoksa yerden ilahlar edindiler de ölüleri onlar mı diriltilip yayacak?”

(Abese 80/17)

قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ

Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!

(Abese 80/18)

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Allah onu hangi şeyden yarattı?

(Abese 80/19)

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

Döllenmiş yumurtadan değil mi? Yarattı, arkasından ölçüsünü belirledi.

(Abese 80/20)

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

Sonra yolunu kolaylaştırdı.

(Abese 80/21)

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

En sonunda onu öldürecek ve mezara koyacaktır.

(Abese 80/22)

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ

Daha sonra onu, istediği zamanda mezardan çıkaracaktır.

(Neml 27/64)

أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ عَالِمٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra bir kere daha yaratacak olan kim; size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? De ki: “Eğer doğru kimselerseniz delilinizi getirin.”

(Neml 27/65)

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

De ki; “göklerde ve yerde olan gaybı Allah’tan başka kimse bilemez. Onlar ne zaman yeniden diriltileceklerini fark edemezler.”

(Furkan 25/3)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

Durum böyle iken Allah ile aralarına koydukları ilahlara tutundular. O ilahlar bir şey yaratamazlar, çünkü kendileri yaratılmıştır. Kendilerine zarar vermeye veya yarar sağlamaya bile güçleri yetmez. Onlar; ölüm, hayat ve tekrar diriltme konusunda da bir yetki sahibi değildir.

(Rum 30/40)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مَنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah’tır. Sonra canınızı alacak daha sonra size tekrar can verecektir. Eş koştuğunuzdan hangisi bunlardan birini yapabilir? Allah’ın onlarla ilgisi olmaz. O onların ortak koştuğunuzdan uzaktır.

(Enbiya 21/22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerde ve yerde Allah’tan başka ilahlar olsaydı, ikisi de bozulurdu. Bütün yönetimin Rabbi olan Allah, onların nitelermelerinden uzaktır.

(İsra 17/42)

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

De ki “Eğer dedikleri gibi Allah’ın yanında başka ilahlar olsaydı, onlar, yönetimde olanı alt etmenin bir yolunu ararlardı.”

(Müminun 23/91)

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

Allah, evlat edinmiş değildir, O'nun beraberinde bir ilah da yoktur. Öyle olsa, her ilah kendi yarattığı ile birlikte hareket eder, biri diğerine üstün gelirdi. Allah, onların yakıştırmalarından uzaktır.

(Enbiya 21/23)

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ

Allah'a ne yaptığı sorulamaz, ama onlara sorulacaktır.

(Meryem 19/93)

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi kul olarak Rahman'nın huzuruna gelirler.

(Meryem 19/94)

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

Allah, onların hepsini teker teker sayıp hesabını çıkarmıştır.

(Enbiya 21/24)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوبًا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

Yoksa Allah ile aralarına koydukları ilahlara mı tutundular? De ki “Delilinizi getirin. Benimle birlikte olanların Kitabı budur. Bu, benden öncekilerin de kitabıdır.” Onların çoğu, bu gerçeği bilmez de onun için yan çizerler.

(Neml 27/64)

أَمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءَأَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلُوبًا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra bir kere daha yaratacak olan kim; size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? De ki: “Eğer doğru kimselerseniz delilinizi getirin.”

(Enam 6/148)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

Müşrikler diyecekler ki “Allah gerekeni yapsaydı biz şirke düşmezdik, atalarımız da düşmezdi. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık.” Onlardan öncekiler de bu yalana sarıldılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki “Yanızda bir bilgi var mı ki çıkarıp bize gösteresiniz. Siz sadece bir varsayımın peşine takılmışsınız; siz sadece atıyorsunuz.”

(Enam 6/149)

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

De ki “Herkesi susturan Allah’ın delilidir. Tercihi Allah yapsaydı elbette hepinizi yola getirirdi.

(Nisa 4/165)

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا

Müjdeciler ve uyarıcı elçiler gönderdik ki onlardan sonra insanların elinde Allah’a karşı ileri sürecekleri bir delilleri olmasın. Allah güçlüdür, doğru kararlar verir.

(Kasas 28/74)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

O gün Allah onlara seslenecek: “Hani, nerede o sizin varsaydığımız ortaklarımız?”

(Kasas 28/75)

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ

Her toplumun içinden bir şahit çıkardığımız ve onlara; “Haydi, delilinizi getirin.” dediğimiz sırada söyleriz. O sırada bunlar, Allah’ın haklı olduğunu öğrenmiş olurlar. Zaten uydurup durdukları şey de kaybolup gitmiştir.

(Enbiya 21/25)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

Senden önce gönderdiğimiz her elçiye mutlaka şunu bildirmişizdir: “Benden başka ilah yoktur, kulluğu bana yapın.”

(Enbiya 21/92)

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

İşte bu, sizin katılacağınız toplumdur; tek bir toplum. Ben de Rabbinizim; bana kulluk edin.

(Ankebut 29/56)

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ

Ey inanan kullarım! Toprağım geniştir; yalnız bana kul olun.

(Zümer 39/11)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

De ki “Bana verilen emir şudur: Bu dine hiçbir şey katmadan kulluğu Allah'a yap!

(Al-i İmran 3/51)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Allah, benim Rabbinim olduğu gibi sizin de Rabbinizdir, kulluğu ona yapın; doğru yol budur.” dedi.

(Enbiya 21/26)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

“Rahman evlat edindi” dediler. Allah’ın onunla ilgisi olmaz. Evlat dedikleri kişiler ikram görmüş kullardır.

(Zuhruf 43/81)

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

De ki “Rahman’ın çocuğu olsa ona, herkesten önce ben kulluk ederim.

(Zuhruf 43/82)

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Hem göklerin ve yerin Rabbi hem de arşın Rabbi olan Allah, onların yaptığı nitelemelerden uzaktır.”

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman’ın çocuk edinmesi olacak şey değildir.

(Meryem 19/93)

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi kul olarak Rahman'ın huzuruna gelirler.

(Enbiya 21/27)

لَا يَسْتَفِئُونَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

İlk sözü onlar söyleyemezler. Onlar, Allah'ın emriyle iş yaparlar.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerde ve yerde olan bütün hareketli canlılar ve melekler, Allah'a boyun eğerek secde eder ve kendilerini büyük görmezler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(Enbiya 21/28)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. O'nun razı olduğu kişiden başkası lehine destek veremezler. Onlar Allah korkusundan titrerler.

(Ta Ha 20/109)

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

O gün şefaahat, sadece Rahman'ın onay verdiği ve lehine söz söylenmesini kabul ettiği kişiye fayda sağlar.

(Ta Ha 20/110)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

Yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. Ama onlar bunları bilemezler.

(Sebe 34/23)

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

Onun katında şefaatin, onun izin verdiği kimseden başkasına yararı olmaz. İçten yakarışları sona erdiğinde onlara; "Rabbiniz ne demişti?" diye sorulur: "Tamamıyla gerçeği söylemiş" derler. O, yücedir, büyüktür.

(Necm 53/26)

وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَرْضَىٰ

Göklerde çok melek var ama onların şefaati işe yaramaz. İşe yaraması için Allah'ın tercih ettiği kişiye, O'nun izni ve rızası ile olması gerekir.

(Enbiya 21/29)

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّن دُونِهِ فَذَلِك نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

**Onlardan kim: "Allah ile sizin aranızda ilah benim" derse onu Cehennem'le cezalandırırız.
Yanlış yapanları işte böyle cezalandırırız.**

(Al-i İmran 3/79)

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِن
دُونِ اللَّهِ وَلَكِن كُونُوا رَبَّانِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

Allah bir adama Kitap, hikmet ve nebîlik versin; o da tutup insanlara "Allah'tan önce bana kul olun!" desin. Kimsenin buna hakkı yoktur. Onun diyeceği şudur: "Kitabı öğrenmeniz ve özümsemenize karşılık Rabbinizden yana tavır koyan kimseler olun."

(Maide 5/116)

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ الْهَيْبَةَ مِن دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلُّنُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا
فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Bir gün Allah, şöyle diyecektir: "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara 'Beni ve anamı Allah ile aranızda iki tanrı olarak koyun?' diyen sen misin?" İsa diyecek ki "Ben sana içten boyun eğirim. Benim doğru olmayanı söylemem olacak şey değildir. Eğer söylediysem, zaten bilirsin. Sen, benim içimdekini bilirsin ama ben senin içindekini bilmem. Bütün gaybı, bilmediğimiz her şeyin içyüzünü bilen sadece sensin.

(Enbiya 21/30)

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ

شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

Kafirlerin görmeleri gerekmez mi gökler ve yer bütün halinde iken patlattık ve her canlı şeyi sudan yarattık; hâlâ inanmayacaklar mı?

(Nur 24/45)

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah, her canlıyı sudan yarattı. Kimi karnı üzerinde sürünür, kimi iki ayak üstünde yürür, kimi de dört ayak üstünde yürür. Allah, yaptığı tercihe göre yaratır. Allah, her şeye bir ölçü koymuştur.

(Nur 24/46)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Biz, birbirini açıklayan âyetler indirdik. Allah, yapması gerekeni yapanı doğru bir yola yöneltir.

(Nahl 16/51)

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ

Allah dedi ki “İki ilah edinmeyin. O bir tek ilahtır. İçten içe, yalnız benden korkun.”

(Nahl 16/52)

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَنَقُّونَ

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de sürekli onundur. Yine de Allah'tan başkasından mı çekiniyorsunuz?

(Enbiya 21/31)

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Onları savurup batırmasın diye yerin içinde sabit dağlar oluşturduk. Hedefledikleri yere ulaşsınlar diye de derin vadiler, yollar oluşturduk.

(Rad 13/3)

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا
زُوجِينَ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Yeryüzünü uzatan, içindeki oturaklı dağları, ırmakları, her üründen iki eşi oluşturan O'dur. Gündüzü de gece ile örter. Bunda düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

(Enbiya 21/32)

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden yüz çeviriyorlar.

(Enbiya 21/33)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

(Yasin 36/40)

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Güneş Ay'ı yakalayamaz gece gündüzü geçemez. Her biri farklı bir yörüngede yüzer.

(Enbiya 21/34)

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

Senden öncekilerden hiç bir insanı ölümsüz yapmadık. Sen ölsen onlar ölümsüzleşecekler mi?

(Zümer 39/30)

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

Sen öleceksin, onlar da ölecekler.

(Zümer 39/31)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

Sonra kıyamet günü hepiniz, Rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olacaksınız.

(Enbiya 21/35)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تُرْجَعُونَ

Her canlı ölümü tadacaktır. Kötüyle de iyiyle de sizi yıpratıcı bir imtihandan geçiririz.
Huzurumuza çıkarılacaksınız.

(Bakara 2/155)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيرِ
الصَّابِرِينَ

Mallarınızdan, canlarınızdan ve ürünlerinizden eksilterek, sizi biraz korku ve biraz açlıkla yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz, bundan kaçış olmaz. Sen sabırlı davrananlara müjde ver.

(Al-i İmran 3/185)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ
الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Her beden ölümü tatmaktadır ve yaptıklarınızın karşılığı size, sadece kıyamet günü tam olarak ödenir. Kim ateşten çıkarılır da cennete konursa kurtulmuş olur. Bu hayat, aldatıcı bir menfaatten başka bir şey değildir.

(Muhammed 47/31)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ

Şurası kesin ki içinizden cihad edenleri ve sabredenleri öğreninceye ve gerçek yüzünüzü ortaya çıkarıncaya kadar sizi zorlu bir imtihandan geçireceğiz.

(Mülk 67/2)

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

Ölümü ve hayatı yaratan odur. Bunlar; hanginiz daha güzel iş yapacak diye sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. O güçlüdür, bağışlayıcıdır.

(Enbiya 21/36)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهْذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ

الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

O kâfirler seni gördüklerinde sadece hafife alır, “ İlahlarımıza dil uzatan bu mu?” derler. Onlar, Rahman’ın kitabını görmezlikten gelen kimselerdir.

(Furkan 25/41)

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهْذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

Seni görünce sadece hafife alıyor; “Allah elçi olarak bunu mu görevlendirmiş?” diyorlar.

(Furkan 25/42)

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

“Eğer direnmeseydik az kalsın bizi ilahlarımızın yolundan saptıracaktı.” diyorlar. Azabı görünce yolu yanlış olanın kim olduğunu öğrenirler.

(Tevbe 9/65)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَّ

Ne yaptıklarını öğrenmek istesen “Dalıp gitmişiz, eğleniyoruz işte,” derler. De ki “Allah’ı mı, ayetlerini mi, yoksa elçisini mi hafife alıyorsunuz?”

(Nisa 4/140)

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

O, bu Kitapta size şunu indirmiştir: "Allah'ın ayetlerine görmezlik edildiğini ve hafife alındığını işittiğiniz zaman onlarla oturma. Başka bir söze geçinceye kadar böyle yapın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz" Allah, bütün ikiyüzlüleri ve inkar edenleri cehennemde bir araya getirecektir.

(Enbiya 21/37)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ

İnsan aceleci bir yapıda yaratılmıştır. Siz acele etmeyin; size âyetlerimi göstereceğim.

(Yunus 10/11)

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضِّي إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَذَرُوا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Eğer Allah, insanlara hayrı verdiği çabuklukta şerri de verseydi onların sonları gelirdi. Bize kavuşmayı ummayanları kendi azgınlıkları içinde bırakırız, bocalar dururlar.

(Nahl 16/1)

أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah'ın emri gelecektir; acele etmeyin. Allah, onların ortak saydıkları şeylerden uzak ve yücedir.

(İsra 17/11)

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

İnsan kötülüğü, iyiliği ister gibi ister. İnsan pek acelecidir.

(Fussilet 41/53)

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara, çevrelerinde ve kendi bedenlerinde olan âyetlerimizi göstereceğiz, sonunda onun tümüyle doğru olduğu, onlar açısından iyice ortaya çıkacaktır. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

(Enbiya 21/38)

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Şu sözü verilen gün ne zamanmış?” derler. Doğruysanız, söyleyin.

(Neml 27/72)

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

De ki; “Acele gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı belki de yanı başınızdadır.

(Mülk 67/25)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Dediğiniz doğruysa onun ne zaman olacağını da söyleyin.” derler.

(Mülk 67/26)

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

De ki “O bilgi, Allah katındadır. Ben, sadece doğruları açıklayan bir uyarıcıyım.”

(Mülk 67/27)

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ

O tehdidi yakından görünce ayetleri görmezlikten gelen kafirlerin yüzleri fenalaşır ve onlara “Öğrenmek istediğiniz şey budur” denir.

(Enbiya 21/39)

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ

يُنصَرُونَ

Ayeti görmezlikten gelen kafirler ne yüzlerinden ne de sırtlarından o ateşi uzaklaştıramayacakları ve yardım da göremeyecekleri o zamanı keşke bilselerdi.

(Ahzab 33/64)

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

Allah şüphesiz, görmezlikten gelenleri dışlamış ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır.

(Ahzab 33/65)

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Orada sonsuza kadar ölümsüz olacaklar; kendilerine bir dost ve yardım edecek birini bulamayacaklardır.

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün şöyle diyeceklerdir: "Ah keşke Allah'a boyun eğseydik, keşke Elçiye de boyun eğseydik!"

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık” derler.

(Enbiya 21/40)

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

Aslında o gün onlara ansızın gelecek ve onları şaşırtacaktır. Artık onu ne geri çevirebilecekler ne de kendilerine göz açtıracaktır.

(Enam 6/30)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ الْيَاسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Onları bir görecek olsan, huzura çıkarıldıkları gün Rableri onlara: “Nasıl? Tekrar dirilmek gerçek değil miymiş?” diyecek, onlar da “Rabbimize ant olsun ki gerçekmiş” diye cevap vereceklerdir. Bunun üzerine Rableri: “Görmezlikten gelmenize karşılık azabı tadın” diyecektir.

(Enam 6/31)

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

Allah ile yüzleşme konusunu yalan sayanlar kaybedeceklerdir. Kıyamet saati beklemedikleri bir anda gelince günahlarını sırtlanmış olarak diyeceklerdir ki “Bu konudaki kusurlarımızdan dolayı vay halimize!” Baksana ne kötü yükler yüklenmişlerdir!

(Şuara 26/201)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Bunlar ona inanmıyorlar, sonunda acıklı bir azabı görecektir.

(Şuara 26/202)

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Bu azap onlara hiç fark edemedikleri bir sırada, ansızın gelecektir.

(Enbiya 21/41)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Senden önce gelen elçiler de böyle hafife alınmışlardı. Hafife aldıkları azap, o elçilerle eğlenenlerin başına geldi.

(Enam 6/5)

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerine gelen o gerçek karşısında yalan yanlış şeylere sarıldılar. Hafife alıp durdukları şeyin haberleri yakında onlara ulaşacaktır.

(Hud 11/8)

وَلَيْنُ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيْقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara vereceğimiz azabı belli bir süre ertelesek “Onu tutan ne ki?” derler. Şunu bilin ki azap geldiği gün onlardan savılacak değildir. Hafife aldıkları o şey başlarına gelecektir.

(Rad 13/32)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَاْمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

Ant olsun ki senden önceki elçilerle de eğlenilmişti. Ancak ben, ayetleri görmezlikten gelenlere önce süre verdim sonra onları çarptım. Azabım nasılmış!

(Nahl 16/34)

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yaptıkları işlerin kötü tarafları onlara gelip çattı da hafife aldıkları o şey başlarına geldi.

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Kendilerine bir elçi gelmeyegörsün, hemen hafife alırlar.

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَآفِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا آفِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Aslında onları, size vermediğimiz imkanlarla donatmıştık. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve karar verecek yürekleri de vardı. Ayetlerimiz karşısında bile bile yalana sarıldıkları için ne kulakları, ne gözleri ne de yürekleri işe yaradı. Hafife aldıkları başlarına geldi.

(Enbiya 21/42)

قُلْ مَنْ يَكْلُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

De ki “Gece-gündüz, sizi Rahmana karşı kim koruyabilir?” Aslında onlar, Rablerinin kitabından yüz çevirmektedirler.

(Araf 7/97)

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

Bu gibi kentlerin ahalişi gece uykuda iken baskınımıza uğramayacaklarından emin midirler?

(Araf 7/98)

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

Yoksa böyle kentlerin ahalisinin, gündüzün oyalanırken baskınımıza uğramayacaklarına güvenleri mi var?

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Bunlar Allah'ın düzenine karşı kendilerini güvende mi görüyorlar? Allah'ın düzenine karşı kendilerini güvende görenler sadece kaybedecek olan topluluklardır.

(Mülk 67/16)

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ

Gökte olanın, bir sarsıntıyla sizi yere batırmasına karşı güvenceniz var mı?

(Mülk 67/17)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

Yoksa gökte olanın, üzerinize taş yağdıran şeyler göndermesine karşı güvende misiniz? Tarafımdan uyarılan kimsenin ne hale geldiğini yakında öğrenirsiniz.

(Mülk 67/18)

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

Sizden öncekiler de yalana sarılmışlardı; onları hiç beklemedikleri bir hale nasıl da getirmiştik!

(Enbiya 21/43)

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّْا يُصْحَبُونَ

Yoksa onları bize karşı koruyacak ilahları mı var? Onların ilahları, ne kendi şahıslarına fayda sağlayabilecek durumdadırlar ne de bizden yakınlık görebilirler.

(Araf 7/197)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

Allah ile aranızı koyup yardıma çağırdıklarınız; size yardım etmek şöyle dursun, kendilerine bile yardım edemezler.

(Hud 11/101)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتَّبِيبِ

Onlara biz yanlış yapmadık ama onlar yanlış kendilerine yaptılar. Rabbinin emri gelince, Allah ile kendi aralarına koyarak yardım istedikleri ilahları hiçbir işe yaramadı. Onların katkıları, sadece çaresizliklerini artırmak oldu.

(Sebe 34/42)

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Allah diyecek ki, "Bugün birinizin diğerine ne fayda sağlamaya, ne de zarar vermeye gücü yeter." Yanlış yapanlara deriz ki; "Yalan saydığımız bu ateşin azabını tadın, bakalım."

(Ahkaf 46/28)

فَلَوْلَا نَصَرَ هُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kendilerine daha yakın görerek, Allah ile aralarına koydukları ilahları onlara yardım etseydi ya! Ama hiçbiri ortaya çıkmadı. Başlarına gelen, yanlış yollarının ve yaptıkları iftiranın sonucudur.

(Enbiya 21/44)

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

Hâlbuki hayatlarını sürdürdrebilsinler diye onların da babalarının da geçimini sağlayan biziz. Görmüyorlar mı ki yurtlarını çevresinden sürekli daraltıyoruz. Bunlar mı bize galip gelecekler?

(Rad 13/41)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Onlar görmüyorlar mı ki yurtlarını çevresinden sürekli daraltıyoruz. Hükmü Allah verir. O'nun hükmünü bozacak yoktur. O, hesabı çok hızlı görür.

(Araf 7/10)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

Geçinebileceğiniz imkanlar oluşturarak sizi yeryüzüne yerleştirdik. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Enbiya 21/45)

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

De ki “Ben sizi sadece vahiyle uyarıyorum. Ama sağırlar uyarıldıkları sırada yapılan çağırışı işitmezler.”

(Araf 7/198)

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Onları doğru yola çağırırsan seni dinlemezler. Sana baktıklarını görürsün, oysa onlar göremezler.

(Enfal 8/22)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü, aklını kullanmayarak sağırlık ve dilsizlik edenlerdir.

(Enfal 8/23)

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

Allah, onlarda bir hayır görseydi elbette dinletirdi. Dinletseydi bile yine de yüz çevirirlerdi.

(Neml 27/80)

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Sen ölülere dinletemezsin. Çağrını, sırtlarını döndükleri zaman, sağırlara da dinletemezsin.

(Enbiya 21/46)

وَلَيْنُ مَسْتَهْمُ نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Rabbinin en ufak azabına bile çarpılsalar hemen şunu derler: “Yazıklar olsun bize! Biz yanlışlar içindeyiz.”

(Kalem 68/17)

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ

Şu bahçenin sahiplerini yıpratıcı bir imtihandan geçirdiğimiz gibi bunları da yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz. Bahçenin sahipleri, ürünü sabah erkenden devşireceklerine yemin etmişlerdi.

(Kalem 68/18)

وَلَا يَسْتَنْتُونَ

Başka bir ihtimal düşünmüyorlardı.

(Kalem 68/19)

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

Onlar uykudayken Rabbinin emriyle bir afet, bahçeyi sarıp sarmaladı.

(Kalem 68/20)

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

Orası devşirilmiş gibi oldu.

(Kalem 68/21)

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ

Sabah olunca bahçenin sahipleri birbirlerine seslendiler:

(Kalem 68/22)

أَنْ اِغْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ

Eğer devşirecekseniz ürünlerinizin başına erkenden varın!” dediler.

(Kalem 68/23)

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

Hemen yola çıktılar. Şöyle fısıldaşıyorlardı:

(Kalem 68/24)

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ

“Bu gün hiç bir yoksul, yanınıza kesinlikle sokulmamalı!”

(Kalem 68/25)

وَعَدُوا عَلَيَّ حَزْدِ قَادِرِينَ

Karar verdikleri gibi erkenden hırsla oraya vardılar.

(Kalem 68/26)

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُونَ

Bahçeyi görünce: “Biz, kesinlikle başka bir yere geldik!” dediler.

(Kalem 68/27)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

“Hayır hayır, biz yoksun bırakıldık!”

(Kalem 68/28)

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

Dengeli olanları söze karıştı: “Size, ‘Allah’ın emrine uysanıza!’ dememiş miydim?”

(Kalem 68/29)

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Hep bir ağızdan, “Rabbimiz! Sana boyun eğerez. Biz yanlışlar içindeyiz!” dediler.

(Kalem 68/30)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

Dönüp birbirlerini suçlamaya başladılar:

(Kalem 68/31)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ

“Yazık bize! Biz aşırı davranışlar içindeyiz.

(Kalem 68/32)

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ

Rabbimizin, bunun yerine daha iyisini vermesini bekleriz. Rabbimizin bol ikramını umarız.” dediler.

(Kalem 68/33)

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

İşte azap böyle olur! Ahiretteki azap daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

(Enbiya 21/47)

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ

حَرْدَلٍ أْتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

Kıyamet günü tam doğru teraziler kurarız; kimse bir haksızlığa uğratılmaz. Bir hardal danesi ağırlığında bile olsa terazilere koyarız. Biz hesap görmeye yeteriz.

(Nisa 4/49)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendi kendilerini temize çıkaranları görmez misin? Hayır! Allah, gerekeni yapan kişiyi temize çıkarır. Onlara kıl kadar haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek, ister kadın olsun, kim inanıp güvenir ve iyi işler yaparsa onlar da cennete gireceklerdir. Onlara çekirdek parçası kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Araf 7/8)

وَالْوِزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

O gün tartı kurulacağı gerçektir. İyilikleri ağır basanlar, umduklarına kavuşacak olanlardır.

(Araf 7/9)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

İyilikleri hafif gelenler ise ayetlerimiz karşısında yanlış davranmaları sebebiyle zararı kendilerine vermiş olurlar.

(Yasin 36/54)

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

O gün kimseye yanlış yapılmaz; sadece yaptığınızın karşılığını görürsünüz.

(Zilzal 99/7)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

Artık kim zerre kadar iyilik yapmış olsa onu görecektir.

(Zilzal 99/8)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

Zerre kadar kötülük yapmış olan da onu görecektir.

(Enbiya 21/48)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

Musa ile Harun'a o Furkân'ı, çekinerek korunanlar için bir ışık ve doğru bilgi kaynağı olsun diye verdik.

(Müminun 23/45)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u âyetlerimizle ve açık bir yetki ile elçi yaptık.

(Mümin 40/53)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

Musa'ya o doğruluk rehberini verdik. O Kitab'a İsrailoğullarını da mirasçı kıldık.

(Mümin 40/54)

هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

O, bir rehber ve sağlam duruşlular için doğru bilgi kaynağıdır.

(Saffat 37/114)

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

Musa'ya ve Harun'a da iyiliklerde bulunmuştuk.

(Saffat 37/115)

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

Onları ve halklarını da büyük bir üzüntüden kurtarmıştık.

(Saffat 37/116)

وَنَصَرْنَا هُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

Onlara yardım etmiştik de galip gelenler onlar olmuştu.

(Saffat 37/117)

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ

Onlara her şeyi açıklayan Kitab'ı da vermiştik.

(Saffat 37/118)

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

İkisine de doğru yolu göstermiştik.

(Saffat 37/119)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَيْنَ

Arkadan gelenlerce o ikisi, bu halleriyle anıldılar.

(Saffat 37/120)

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

Musa'ya da Harun'a da selam olsun.

(Saffat 37/121)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/122)

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

O ikisi de bize güvenen kullarımızdandı.

(Enbiya 21/49)

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

Onlar, Rablerinin korkusunu içlerinde hisseden ve kıyamet saatinden dolayı da ürperen kimselerdir.

(Şura 42/18)

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Ona inanmayanlar, hemen gelmesini isterler ama inananların içleri ürperir. Çünkü onun, kaçınılmaz gerçek olduğunu bilirler. Bilin ki kıyamet saati konusunda tartışanlar derin bir sapkınlık içindedirler.

(Tur 52/26)

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

“Dünyadayken ailemizin akıbeti konusunda yüreğimiz titrerdi değil mi?”

(Tur 52/27)

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَيْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

Allah iyilik etti de hücrelerimize kadar işleyecek azaptan bizi korudu.

(Enbiya 21/50)

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

Bu Kur'ân bereketli doğru bilgidir; onu Biz indirdik . Şimdi siz bunu inkar mı ediyorsunuz?

(Müminun 23/68)

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

O sözü etraflıca düşünmediler mi? Yoksa bunlara, eski atalarına gelmemiş bir şey mi geldi?

(Müminun 23/69)

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

Ya da elçilerini tanımiyorlar da onun için mi yabancı biri gibi davranıyorlar?

(Müminun 23/70)

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآكُثْرُهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Yoksa cinlerin etkisinde olduğunu mu söylüyorlar? Hayır! Bunlara gerçeği getirdi ama çoğu gerçeklerden nefret ediyor.

(Müminun 23/71)

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

Eğer doğru, bunların arzularına göre şekillense göklerin, yerin ve oralandaki her şeyin düzeni bozulur. Aslında bunlara, içlerindeki zikri getirdik ama bunlar, kendilerinde olan doğru bilgilerden yüz çeviriyorlar.

(Enbiya 21/51)

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

Daha önce de İbrahim'e olgunluk vermiştik. Biz ondaki olgunluğu biliriz.

(Saffat 37/83)

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

Onun yolundan gidenlerden biri de İbrahim idi.

(Saffat 37/84)

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Rabbinin huzuruna sağlam bir yürekle çıkmıştı.

(Enbiya 21/52)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ النَّمَاتُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

Bir gün babasına ve halkına şöyle demişti: “Sizin şu karşılarında saygıyla durduğunuz heykeller nedir?”

(Saffat 37/85)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

Bir gün babasına ve toplumuna şöyle demişti: “Siz neye kulluk ediyorsunuz?”

(Saffat 37/86)

أَفِئْكَآ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

Allah ile aranızda uydurma ilahlar olmasını mı istiyorsunuz?

(Enbiya 21/53)

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

Dediler ki “Biz bildik bileli atalarımız onlara kulluk ederler.”

(Enbiya 21/54)

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Dedi ki “Siz de sizin atalarınız da gerçekten açık bir sapkınlık içindesiniz.”

(Enbiya 21/55)

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

Dediler ki “Sen ciddi misin yoksa bizimle eğleniyor musun?”

(Saffat 37/87)

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

“Siz varlıkların Rabbini ne sanıyorsunuz?”

(Saffat 37/95)

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

İbrahim şöyle demişti: “Sizler kendi yonttuklarınıza mı tapıyorsunuz?”

(Saffat 37/96)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

Sizi de yaptığımız şeyleri de yaratan, Allah’tır.”

(Enbiya 21/56)

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

İbrahim: “Hayır” dedi. “Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları yaratandır. Ben buna şahitlik ederim.

(Saffat 37/88)

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

Sonra yıldızlara şöyle bir bakmıştı;

(Saffat 37/89)

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

Arkasından, “Ben hastayım” demişti.

(Saffat 37/90)

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

Onlar, hemen arkalarını dönüp gitmişlerdi.

(Enbiya 21/57)

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

Vallahi sizler çekilip gittikten sonra putlarınızdan kurtulacağım bir oyun oynayacağım.”

(Saffat 37/91)

فَرَاغَ إِلَى إِلِهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

Sonra gizlice onların ilahlarına yönelmiş ve şöyle demişti: “Siz bir şey yemez misiniz?”

(Saffat 37/92)

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

Neyiniz var ki, konuşmuyorsunuz?”

(Saffat 37/93)

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

Kimseye fark ettirmeden onlara hemen güçlü bir darbe indirdi.

(Enbiya 21/58)

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

Sonra onları param parça etti. Belki başvururlar diye büyük olanına dokunmadı.

(Enbiya 21/59)

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Bunu ilahlarımıza kim yaptı?” dediler; “O gerçekten zalimin tekidir.”

(Enbiya 21/60)

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُ هُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ

“Bir delikanlının onları diline doladığını duyduk, dediler. Adına İbrahim diyorlar.”

(Enbiya 21/61)

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

Diğerleri: “Getirin onu halkın önüne; belki bir gören olmuştur” diye karşılık verdi.

(Enbiya 21/62)

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ

“Bunu ilahlarımıza sen mi yaptın, İbrahim?” dediler.

(Enbiya 21/63)

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

“Belki büyükleri, şu yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa parçalanmış olanlara sorun!” dedi.

(Enbiya 21/64)

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

Bunun üzerine kendilerine geldiler de “Biz, gerçekten yanlış yoldayız” dediler.

(Enbiya 21/65)

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

Sonra başları önlerine eğildi de dediler ki “Sen de biliyorsun ki bunlar konuşmazlar.”

(Enbiya 21/66)

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

“Yani size faydası olmayan, zararı da olmayan şeyleri Allah’a tercih ederek onlara kulluk mu ediyorsunuz?” dedi.

(Enbiya 21/67)

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Size de Allah’a tercih ederek kulluk ettiğiniz şeylere de yazıklar olsun. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”

(Enbiya 21/68)

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

Dediler ki “Bir şey yapacaksınız, yakın şunu! Yakın da ilahlarınıza destek verin.”

(Enbiya 21/69)

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

“Ey ateş! İbrahim için serinliğe ve güvene dönüş” dedik.

(Enbiya 21/70)

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

Bu yöntemle İbrahim’den kurtulmak istediler. Biz de onları en büyük zarara soktuk.

(Enbiya 21/71)

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

Hem İbrahim’i hem de Lût’u âlemler için bereketli kıldığımız o yere getirip kurtardık.

(Saffat 37/99)

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

Kurtulunca şöyle dedi: “Ben Rabbime gidiyorum; o bana doğruyu gösterecektir.

(Enbiya 21/72)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

İbrahim’e ayrıca İshak’ı ve Yakup’u da verdik; hepsini de iyi kimseler yaptık.

(Enam 6/84)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا هَدَيْنَا ۗ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz ona İshak’ı ve Yakub’u armağan ettik; bunlara ve onun soyundan gelen Davud’a, Süleyman’a, Eyyub’a, Yusuf’a, Musa’ya ve Harun’a doğru yolu gösterdik. Daha önce Nuh’a da doğru yolu göstermiştik. Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Ankebut 29/27)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۚ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim’e İshak’ı ve Yakub’u bağışladık. Soyundan gelenlere nebilik ve kitap verdik. Böylece onu Dünya’da ödüllendirmiş olduk. O Ahirette de iyilerden olacaktır.

(Enbiya 21/73)

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ

الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Onları, emrimize uygun olarak yol gösteren önderler yaptık. Hayırlı işler yapmalarını, namazı tam kılmalarını ve zekât vermelerini vahyetmiştik. Onlar yalnız bize kulluk ederlerdi.

(Enbiya 21/74)

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرِيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَوْمٌ سَوِيءٌ فَاسِقِينَ

Lut'a da hikmet ve ilim verdik. Onu, pis işler yapan o kentten kurtardık; onlar bozgunculuk yapan ve yoldan çıkmış bir topluluktu.

(Araf 7/80)

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

Lût'u da elçi olarak gönderdik, halkına şöyle dedi: “Sizden önce varlıklardan hiçbirinin yapmadığı o çirkin işi mi yapıyorsunuz?”

(Araf 7/81)

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ

Siz kadınları ikinci sıraya atıyor, şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Aslında siz aşırı giden bir topluluksunuz.”

(Enbiya 21/75)

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Onu ikramımızla kuşattık. Çünkü o iyi kimselerdendi.

(Hud 11/81)

قَالُوا يَا لُوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ الْأَيْسَرُ الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ

Misafirler dedi ki “Ey Lut! Biz Rabbinin elçileriyiz; bunlar sana asla ilişemezler. Ailenle birlikte gecenin bir bölümünde ailenle yola çık; karın dışında hiç birinin arkasına bakmasın. Bunların başına gelecek olan ona da gelecektir. Azapla buluşma zamanları sabahdır. Sabah da yakın değil mi?”

(Hud 11/82)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ

Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan üst üste taşlar yağdırdık.

(Enbiya 21/76)

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Daha önce Nuh da yalvarıp yakarınca isteğini olumlu karşılamış, hem onu hem de ailesini o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

(Nuh 71/5)

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

Sonunda Nuh şöyle dedi: “Rabbim ! Halkımı gece gündüz davet ettim.

(Nuh 71/6)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

Ama davetim onları daha fazla kaçırmaktan başka bir işe yaramadı.

(Nuh 71/7)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا
وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

Sen bağışlayasın diye onları ne zaman davet etsem parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerini üstlerine çektiler, ayak dirediler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nuh şöyle seslendi: “Rabbim! Bu kafirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Nuh 71/27)

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

Eğer bırakırsan kullarını saptırırlar. Bunlardan doğacak olanlar da günahkar ve kafir olurlar.

(Nuh 71/28)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

Rabbim! Beni, anamı, babamı, evime gelen mümin erkekleri ve mümin kadınları bağışla! Yanlış yapan bu kimselerin de sadece yıkımlarını arttır!”

(Enbiya 21/77)

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

Ayetlerimiz karşısında yalan yanlış şeylere sarılan o topluluktan dolayı Nuh'a yardım etmiştik. Onlar kötü bir topluluğa dönüşmüşlerdi. Biz de hepsini boğduk.

(Hud 11/36)

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Nuh'a şu vahyedildi: “Şimdiye kadar inanmış olanlar bir yana, artık halkından kimse inanmayacaktır. Onların yaptıkları yüzünden sakın kendini harap etme.”

(Hud 11/37)

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ

“Gözetimimizde ve vahyimize göre gemiyi yap. Yanlışlar içindeki o kimseler için de artık bana başvurma. Çünkü onlar boğulacaklardır.”

(Enbiya 21/78)

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

Davut ile Süleyman da bir gün bir ekin tarlası ile ilgili karar veriyorlardı. Bir topluluğun davarları orada yayılmışlardı. Biz de onların kararlarının şahidi idik.

(Enbiya 21/79)

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ

وَكُنَّا فَاعِلِينَ

İkisine de ilim ve hikmet verdiğimiz halde doğru kararı Süleyman'ın bulmasını sağlamıştık. Dağları ve kuşları da Davut'un emrine vermiştik; onunla birlikte tesbih ederlerdi. Bunları yapan Bizdik.

(Enbiya 21/80)

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

Sizi darbelere karşı korusun diye zırhlı elbise yapma sanatını da Davud'a öğretmiştik. Artık görevlerinizi yerine getirirsiniz, değil mi?

(Neml 27/15)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

Davud'a ve Süleyman'a gerçekten bir ilim vermiştik. Onlar da "Bizi mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun" dediler.

(Enbiya 21/81)

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ

عَالِمِينَ

Süleyman'ın emrine de o şiddetli rüzgârı verdik. Bereketli kıldığımız toprağa onun emri ile eserdi. Biz her şeyi biliriz.

(Enbiya 21/82)

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

Dalgıçlık yapan ve daha başka işler gören şeytanları da onun emrine verdik. Onları gözetim altında tutuyorduk.

(Sebe 34/12)

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

Sabahleyin bir aylık, öğleden sonra da bir aylık mesafe kat ettiren rüzgarı Süleyman'ın emrine verdik; bakır madeni kaynağını da onun için su gibi akıttık. Rabbinin izniyle, yanında iş gören cinleri de emrine verdik. Onlardan hangisi emrimizden çıksa ona alevli ateş azabını tattırırız.

(Sebe 34/13)

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا
أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

Süleyman ne isterse onu yapıyorlardı; değerli meskenler, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve sabit kazanlar yaparlardı. Ey Davut ailesi! Şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.

(Enbiya 21/83)

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Eyüp ise bir gün Rabbine şöyle seslenmişti: "Ben iyice daraldım. En iyi ikramı sen yaparsın.

(Enbiya 21/84)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ

Ona olumlu cevap verip ondaki sıkıntıyı gidermiştik. Katımızdan bir ikram ve kulluk edenler için bir ders olsun diye de ona, hem ailesini hem de bir o kadarını daha vermiştik.

(Sad 38/41)

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

Kulumuz Eyyûb'tan da bahset; bir gün Rabbine: "Şeytan bana yorgunluk ve azap verdi" diye seslenmişti.

(Sad 38/42)

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

Ona "İki ayağınla sıçra! İşte soğuk yıkanma yeri ve içme suyu" dedik.

(Sad 38/43)

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ

Katımızdan bir ikram, sağlam duruşlu olanların ders alacakları bir hikaye olsun diye, ona ailesini ve bir o kadarını daha bağışladık.

(Enbiya 21/85)

وَاسْمِعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

İsmail, İdris ve Zülkifl'e gelince, hepsi de sabırlı kimselerdendi.

(Enbiya 21/86)

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

Onları ikramımızla kuşattık; çünkü onlar iyilerdendi.

(Enbiya 21/87)

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Balığın esiri hayatı kendine dar etmeyeceğimizi sanarak bir gün kızgın bir şekilde çekip gitmişti. Ama daha sonra balığın karanlıkları içinde seslenmiş: “Senden başka ilah yoktur. Senin eksigin de yoktur; ben yanlış yaptım” demişti.

(Saffat 37/139)

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Yunus da elçilerimizdendir.

(Saffat 37/140)

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

O da bir gün yükünü tam almış bir gemiye kaçmıştı.

(Saffat 37/141)

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

Kur'aya katıldı ve kaybedenlerden oldu.

(Saffat 37/142)

فَأَلْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

Kendini suçladığı bir sırada onu balık yutuvermişti.

(Saffat 37/143)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ

Eğer o bize tam bağlılık göstermeseydi,

(Saffat 37/144)

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

İnsanların tekrar diriltilecekleri güne kadar balığın karnında kalacaktı.

(Enbiya 21/88)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

Ona da olumlu cevap verdik ve üzüntüsünden kurtardık. İnanıp güvenenleri işte böyle kurtarıyoruz.

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنْجِي رَسُولَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

Sonra elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir. İnanıp güvenenleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاَهُمُ الْوَعْدَ فَانْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda onlara verdiğimiz sözü tuttuk; o elçileri ve uygun gördüğümüz kişileri kurtardık. Aşırılık edenleri de etkisizleştirdik.

(Enbiya 21/89)

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

Zekeriya da Rabbine bir gün şöyle seslenmişti: “Rabbim! En iyi varis sensin ama beni tek başıma bırakma.”

(Meryem 19/3)

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

O, bir gün Rabbine gizlice yalvarmıştı.

(Meryem 19/4)

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

“Rabbim!” demişti, “Kemiklerim zayıfladı, saçlarım iyice ağardı. Sana yaptığım dua sayesinde bugüne kadar hiç bunalmadım.

(Meryem 19/5)

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

Benden sonra yerime geçecek olanlardan endişeliyim. Eşim de kısır. Onun için bana, katından yerime geçecek birini bağışla.

(Meryem 19/6)

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

Hem bana, hem Yakup oğullarına mirasçı olsun. Rabbim! Onu beğenilen bir kişi yap.”

(Enbiya 21/90)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۚ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

Ona da olumlu karşılık verdik de eşini doğum yapabilecek hale getirerek Yahya’yı bağışladık. Onlar hayırlarda yarışır ve korku içinde umutla bize yakarırlardı. Onlar bize karşı saygılı kimselerdi.

(Enbiya 21/91)

وَالَّتِي أَحْصَانَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

Namusunu korumuş olan kadının; Meryem’in içine de ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu bütün çağdaşlarına bir belge yapmıştık.

(Tahrim 66/12)

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَانِينِ

Allah, namusunu korumuş olan İmran kızı Meryem’i de örnek verir. Onun içine ruhumuzdan üflemiştik. Meryem, Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti. İçten boyun eğenlerdendi.

(Al-i İmran 3/45)

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Yine bir gün melekler Meryem’e dedi ki: “Meryem! Allah sana kendisinden bir söz müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. O, dünyada da ahirette de itibarlı ve Allah'a yakın olacak yapıdadır.

(Enbiya 21/92)

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

İşte bu, sizin katılacağınız toplumdur; tek bir toplum. Ben de Rabbinizim; bana kulluk edin.

(Müminun 23/52)

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

İşte bu sizin dininizdir, tek bir din! Ben de Rabbinizim; bana yanlış yapmaktan sakının.

(Müminun 23/53)

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Yazdıkları kitaplarla din işlerini aralarında parçalarlar. Her cemaat kendinde olanla övünür.

(Müminun 23/54)

فَذَرَهُمْ فِي عَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

Onları, bir süreye kadar kendi hayalleri içinde bırak.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۗ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar hep bir toplum oluşturmuştur. Allah, müjde veren ve uyarılarda bulunan Nebiler görevlendirmiş; onlarla birlikte, gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki ayrılığa düştükleri konularda insanlar arasında o kitap hükümsin. Kitap hakkında ihtilafa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık ayetler geldikten sonra birbirlerine üstünlük kurma gayretlerinden kaynaklanır. Sonra Allah, ayrılığa düştükleri gerçekler konusunda, inanıp güvenenleri, kendi onayıyla doğruya ulaştırır. Allah, gerekeni yapmanı doğru bir yola yöneltir.

(Enbiya 21/93)

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ

Ama din işlerini aralarında bölük bölük ettiler; hepsi bize döneceklerdir.

(Enam 6/159)

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۗ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Dinlerini bölüp belli kişiler etrafında kümeleşenler var ya, sen hiçbir konuda onlardan olamazsın. Onların işi Allah'a kalmıştır. Daha sonra Allah, onların yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

(Yunus 10/19)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar bir tek toplumdu, daha sonra ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinin daha önce verdiği karar olmasaydı, onların ayrılığa düştükleri konuda aralarından hüküm verilirdi.

(Enbiya 21/94)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ

Her kim inanarak iyi işler yaparsa çalışması görmezlikten gelinmez. Biz onu yazarız.

(Al-i İmran 3/195)

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَا كُفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا ندْخِلَنَّهُمْ جنَّاتٍ تجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الأنهارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

Rableri dualarını kabul eder ve şöyle der: Erkek olsun, kadın olsun, sizden kim iyi bir çaba gösterirse çabasını boşa çıkarmam, birinizin diğerinden farkı yoktur. Hele hicret eden, yurdundan çıkarılan, yolumda eziyet gören, savaşan ve o yolda öldürülenler var ya; onların kötü işlerini de örter, onları, katımdan bir ödül olarak içinden ırmaklar akan bahçelere sokarım. Güzel karşılık Allah katındadır.

(Tevbe 9/105)

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

De ki “Çalışın; çalışmanızı hem Allah, hem Elçisi hem de inanıp güvenenler görecektir. Sonra görünmeyi ve görüneni bilen huzuruna çıkarılacaksınız. O zaman size bütün çalışmanızı bildirecektir.”

(Enbiya 21/95)

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

Etkisizleştirdiğimiz bir kentin halkı mahrum kalır, eski hallerine dönemezler.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri etkisizleştirdiğimizi görmediler mi? Onlar bunlara dönemez.

(Yasin 36/50)

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

Artık bir kimseye ne bir tembihle bulunma imkânları olur ne de ailelerine dönebilirler.

(Enbiya 21/96)

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

Bu durum Yecuc ile Mecuc'un kabirleri açılıncaya kadar sürer. O zaman her bir tümsekten çıkar, hızla giderler.

(Kehf 18/94)

قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

Dediler ki "Bak Zülkarneyn! Yecuc ile Mecuc burada doğal düzeni bozuyorlar. Sana vergi versek de bizimle onlar arasına bir set yapsan, olmaz mı?"

(Kehf 18/95)

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

Dedi ki "Rabbimin bana sağladığı imkân iyidir. Siz iş gücünüzle yardımcı olun; sizinle onların arasına bir set yapayım.

(Kehf 18/96)

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

Bana demir parçaları getirin." İki yakası eşitlenince "Ateşi körükleyin" dedi. Demiri ateşe çevirince "Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim" dedi.

(Kehf 18/97)

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

“Artık onu aşmaya güçleri yetmeyeceği gibi delmeye de güçleri yetmez.”

(Kehf 18/98)

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

Zülkarneyn dedi ki "Bu Rabbimin bir ikramıdır. Rabbimin vaat ettiği gün gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir.

(Kehf 18/99)

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

O gün onlardan biri diğerinin içinde dalgalanacaktır. Sura üflenince de tamamını bir araya toplayacağız.

(Kaf 50/44)

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكُمْ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

O gün yer hızla çatlayıp onları dışarı atar. Bu, bizim için kolay bir toplamdır.

(Enbiya 21/97)

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ

مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Artık gerçek tehdidin vakti yaklaşmıştır. Bir de bakarsın ki bu kâfirlerin gözleri fal taşı gibi açılmış “Yazık oldu bize, bunu hesaba katmamıştık, aslında yanlış yapıyorduk” diyorlar.

(Enbiya 21/1)

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ

İnsanların hesap verme zamanı yaklaştı. Oysa onlar gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Çok yakında gelecek olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Yanlış yapanların ne bir can yoldaşı olacak ne de sözü dinlenecek bir şefaatchisi.

(Araf 7/4)

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

Biz nice kentleri etkisiz hale getirdik. Baskınımız onlara, ya geceleyin ya da gündüz uykusunda iken gelmiştir.

(Araf 7/5)

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Baskınımız gelince şundan başka bir haykırışları olmamıştır: “Biz, yanlışlar içindeydik!”

(Enbiya 21/98)

اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem odunudur. Siz oraya gireceksiniz.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

Cinlerin ve insanların çoğunu sanki Cehennem odunu olsunlar diye yetiştirdik. Onların da kalpleri vardır ama kavramazlar, gözleri de vardır ama ilerisini görmezler, kulakları da vardır ama dinlemezler. Onlar koyun, keçi, sığır ve deve gibidirler. Aslında daha düşük seviyededirler. Onlar tam bir gaflet içindedirler.

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Aslında onları, size vermediğimiz imkanlarla donatmıştık. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve karar verecek yürekleri de vardı. Ayetlerimiz karşısında bile bile yalana sarıldıkları için ne kulakları, ne gözleri ne de yürekleri işe yaradı. Hafife aldıkları başlarına geldi.

(Enbiya 21/99)

لَوْ كَانَ هُوَآلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

Bunlar ilah olsalardı oraya girmezlerdi. Hepsi orada, ölümsüz olacaktırlar.

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

Cezayı hak edenler diyecekler ki: “Rabbimiz! Bunlar, hayallere daldırdığımız kimselerdir; tıpkı bizim daldığımız gibi daldırdık. Onlardan ilişkimizi kesip sana yöneldik. Zaten kulluk ettikleri yalnız biz değildik”.

(Kasas 28/64)

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

“Eş koştuklarımızı çağırın” denecek; onlar da çağıracaklar ama çağrılarına cevap alamayacaklar. Artık azap önlerindedir. Keşke doğru yola girmiş olsalardı.

(Enbiya 21/100)

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

Yapacakları tek şey, cehennemde inim inim inlemektir. Orada kimseyi dinleyemeyeceklerdir.

(Tahrim 66/6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Ey inanıp güvenenler! Tutuşturucusu insanlar ve taşlar olan bir ateşe karşı kendinizi ve ailenizi koruyun. Orayı iri gövdeli, kaba ve sert tabiatlı melekler yönetirler. Onlar, Allah'ın emrine karşı gelmezler; kendilerine ne emredilmişse onu yaparlar.

(Tahrim 66/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey ayetleri görmezlikten gelen kafırlar! Bugün özür ileri sürmeyin. Sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

(Enbiya 21/101)

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

Yaptıklarının en güzeli ile karşılama sözü verilenler ise cehennemden uzak tutulacaklardır.

(Enbiya 21/102)

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَةً وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ

Cehennemin hışırtsısını bile duymayacak, onlar da canlarının çektiği nimetler içinde ölümsüz olacaklardır.

(Enbiya 21/103)

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

O en büyük korku bile onları üzmeyecek: onları Melekler karşılayarak “İşte size söz verilen gün bugündür” diyeceklerdir.

(Bakara 2/112)

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Hayır! Güzel davranarak tam Allah’ın istediği yöne yönelenin ödülü, Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, üzülmeyiz de.

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Cennete girenler şöyle derler: “Bize verdiği sözü tutan Allah, her şeyi güzel yapar. Bu yeri bize verdi. Cennetin istediğimiz yerine yerleşeceğiz. Çalışanların aldığı ödül ne güzelmiş!”

(Fussilet 41/30)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“Rabbimiz Allah’tır” deyip doğru davrananlara, melekler inerek şöyle derler: “Korkmayın, kaygılanmayın; size söz verilen Cennet’le sevinin”.

(Fussilet 41/31)

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

“Biz, dünya hayatında sizin yakın dostlarınızдық, Ahirette de öyle olacaktır. Burada gönlünüzün çektiği her şey sizindir. Olmasını arzuladığınız şeyler de sizindir.

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Rabbimiz Allah’tır” deyip doğru davrananlar, ne bir korku duyar ne de üzürlürler.

(Ahkaf 46/14)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte Cennet ahalisi onlardır; yaptıkları işlere karşılık olarak orada ölümsüz olacaklardır.

(Enbiya 21/104)

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا

فَاعِلِينَ

Bunu, göğü yazı tomarı dürer gibi düreceğimiz gün yapacağız. Yaratılışı da ilk başlattığımız hale çevireceğiz. Bu bizim sözümüzdür, onu mutlaka yapacağız.

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Görmüyorlar mı, Allah yaratmayı nasıl başlatıyor; sonra nasıl tekrarlıyor? Bunu yapmak Allah için kolaydır.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki “Yeryüzünde gezin de Allah’ın yaratmayı nasıl başlattığına bir bakın.” İlerisinde Allah, o son yapılanmayı da yapacaktır. Allah her şeye bir ölçü koyar.

(Enbiya 21/105)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

Bütün zikirleri verdikten sonra indirdiğimiz kitaplara şunu yazdık: “Yeryüzü iyi kullarıma kalacaktır.”

(Nur 24/55)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah’ın, içinizden inanan ve iyi iş yapanlara sözü vardır; öncekilere verdiği gibi o yeri de kesinlikle onlara verecek, razı olduğu dini onlar için kökleştirecek ve korkularının ardından onları güvene kavuşturacaktır. Onlar bana kulluk eder, bir şeyi ortak koşmazlar. Bundan sonra da kendini doğrulara kapatanlar olursa yoldan çıkmış olurlar.”

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına şöyle dedi: “Yardımlı doğrudan Allah’tan isteyin ve sabredin. Yeryüzü Allah’ındır. Kulları içinden uygun gördüğünü oraya mirasçı kılar. Mutlu son, Allah’tan çekinerek kendini koruyanların olacaktır.”

(Enbiya 21/106)

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ

İşte bu söz, kulluk edenler topluluğu için gerçek bir tebliğdir.

(Enbiya 21/107)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Seni elçi olarak göndermemiz çağdaşların için ve daha sonrakiler için bir ikramdır.

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki “Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah’ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde hâkimiyet O’na aittir. O’ndan başka ilah yoktur. Hayat veren ve öldüren O’dur. Siz Allah’a inanıp güvenin; nebî olan ümmi elçisine de. O Resul de Allah’a ve O’nun sözlerine inanıp güvenir. Ona uyun ki doğru yolu bulasınız.”

(Ahzab 33/45)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

Ey Nebî, biz seni şahit, müjdecî ve uyarıcı elçi olarak gönderdik.

(Ahzab 33/46)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

Allah'ın izniyle Allah'a çağırıcı bir kişi ve ışık saçan bir fener gibisin.

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Ümmilerin içinden elçi çıkaran Allah'tır. Onlara, O'nun ayetlerini okur, Kitab'ı ve hikmeti öğreterek onları geliştirir. Halbuki onlar daha önce açık bir sapkınlık içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. Daima üstün ve bütün kararları doğru olan O'dur.

(Cuma 62/4)

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

İşte bu, Allah'ın ikramıdır. O, ikramını, görevini yerine getiren kişiye yapar. Allah, büyük ikram sahibidir.

(Enbiya 21/108)

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

De ki "Bana, sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunmaktadır. Artık O'na teslim olursunuz değil mi?"

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki "Ben de tıpkı sizin gibi insanım. Bana ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa iyi iş yapsın ve tek olan Rabbine kullukta, hiçbir şeyi O'na ortak saymasın.

(Fussilet 41/6)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا
وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

De ki “Ben de sizin gibi insanım. Bana bildirilen sadece şu: İlahınız tek ilahtır; doğrudan ona yönelin ve günahlarınızı bağışlamasını isteyin. Müşriklerin çekeceği var.”

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ادْنُتْكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki “Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem.

(Cin 72/23)

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ مِّنْ يَّعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
أَبَدًا

Benim görevim, Allah'tan geleni, O'nun gönderdiklerini tebliğden ibarettir. Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse yeri cehennem ateşidir. Onlar orada ölmezler, sonsuza dek kalırlar.

(Cin 72/24)

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

Bu gibiler tehdit edildikleri azabı görünce, kimin yardımcısının daha zayıf ve daha az sayıda olduğunu öğreneceklerdir.”

(Cin 72/25)

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ تُوَعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

De ki “Tehdit edildiğiniz şey yakında mı olacak yoksa Rabbim onun için bir süre mi belirlemiş; ben onu bilemem.”

(Cin 72/26)

عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

Bütün gizli bilgileri bilen O'dur. O, gaybını kimseye açmaz.

(Enbiya 21/110)

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

Allah açık olan sözü bildiği gibi gizlediğinizi de bilir.

(Rad 13/10)

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

İçinizden sözü gizleyen, açığa vuran, gece saklanan ve gündüz dışarı çıkan O'nun için aynıdır.

(Enbiya 21/4)

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki “Rabbim göklerde ve yerde söylenen her sözü bilir. Dinleyen ve bilen O’dur.”

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun; O, içinizde olanları bilir.

(Mülk 67/14)

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratan bilmez mi? Her şeyin iç yüzünü, en ince ayrıntısıyla bilen O’dur.

(Enbiya 21/111)

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

Bilemem, belki de o, sizin için bir imtihan ve bir süreye kadar verilen bir fırsattır.”

(Enbiya 21/112)

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ

Dedi ki “Rabbim! Sen doğru olan kararını ver. Onların nitelermelerine karşı doğrudan yardım istenilecek olan, sadece iyiliği sonsuz olan Rabbimizdir.”

(Enam 6/114)

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

"Allah'tan başka bir hakem mi ararım? Kitab'ı bize tüm ayrıntılarıyla açıklanmış yapıda indiren O'dur." Kendilerine Kitap verdiklerimiz bilirler ki o, bütün gerçekleri gösterecek şekilde Rabbin tarafından indirilmiştir. Sakın bu konuda tereddüt edenlerden olma.

(Enam 6/115)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinin sözü, doğru ve dengeli olma bakımından tamdır. O'nun sözlerini değiştirme yetkisine sahip biri yoktur. O dinler ve bilir.

(Araf 7/87)

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

"Benim elçiliğim ile gönderilene bir kısmınız güveniyor, bir kısmınız da güvenmiyorsa bekleyin; sonunda Allah, aramızda kararını verecektir. O, en iyi karar verendir."

(Yusuf 12/40)

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

O'nunla aranızda koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah'ın onlar hakkında indirdiği bir yetki yoktur. Hüküm, Allah'ın hükmüdür. O, kendinden başkasına kul olmamanızı emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ancak, insanların çoğu bunu bilmezler.

(Mümin 40/20)

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنْ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Allah, hakkını vererek yargılamada bulunur. Allah ile aralarına koyup yardıma çağırdıkları ise hiç bir yargılama yapamazlar. Allah dinler ve görür.